

ΑΧ ΒΡΕ ΠΑΛΙΟΜΙΣΟΦΟΡΙΑ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ - ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ
ΣΤΙΧΟΙ - ΑΛΕΚΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ
ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ
ΕΤΟΣ 1957 / ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Ένα βράδυ στη Καστέλα σε μια όμορφη κοπέλα
που 'παιρνε τ' απεριτίφ της ρίχτηκε ένας τσίφτης
απ' την Κοκκινιά
Δεν εγνώριζε όμως ότι τα `χε μ' ένα Περαιώτη
Περαιώτη ντερμπετέρη σίδερο στο χέρι
άσσο στη μπουνιά
Αχ ρε παλιομισοφόρια
τι τραβάν για σας τ' αγόρια
Αλλά και ο Κοκκινιώτης ήταν παλληκάρι πρώτης
και στο τέλος και οι δύο στο νοσοκομείο
πήγαν σηκωτοί
Και οι δυο σ' αφασία μα εκείνη σημασία
που τους έφαγε η μαρμάγκα και με άλλο μάγκα
έκανε χαρτί
Αχ ρε παλιομισοφόρια
τι τραβάν για σας τ' αγόρια.

Ο **Βασίλης Αυλωνίτης** (1 Ιανουαρίου 1904 - 10 Μαρτίου 1970) ήταν Έλληνας ηθοποιός.

Ενστικτώδης, πηγαίος και πληθωρικός, ο Βασίλης Αυλωνίτης ήταν από τους ηθοποιούς που στήριξαν την επιθεώρηση και τον κινηματογράφο. Εμβληματική φυσιογνωμία του ελληνικού κινηματογράφου στις δεκαετίες του 1950 και του 1960, πληθωρικός στις αντιδράσεις του, φιγούρα στέρεη και χαρακτηριστική, ομόρφυνε με την παρουσία του όλες τις ταινίες που εμφανίστηκε.

Ο πατέρας του εγκατέλειψε την οικογένεια και έτσι πριν ακόμα τελειώσει το δημοτικό, αναγκάστηκε να δουλέψει σε διάφορες δουλειές, για να βοηθήσει την μητέρα του οικονομικά.

Περιστασιακά δούλεψε και στο θέατρο «Έντεν», σαν βοηθός σκηνογράφου, όπου και πρωτοεμφανίστηκε το 1924 στην οπερέτα του Ν. Χατζηαποστόλου «*Το κορίτσι της γειτονιάς*» ύστερα από προτροπή του θεατρικού επιχειρηματία Θόδωρου Σκούρα. Την ίδια χρονιά, εμφανίστηκε επίσημα ως ηθοποιός στον θιάσο της Ελένης Ζαφειρίου στην παράσταση «*Ερωτικές γκάφες*». Στη συνέχεια συνεργάστηκε με διάφορους θιάσους σε οπερέτες και κωμωδίες, μέχρι το 1928, οπότε και στράφηκε προς την επιθεώρηση επικεφαλής δικού του θιάσου που τον είχε ονομάσει «*Κρίνονα*». Συνολικά πρωταγωνίστησε ή εμφανίστηκε σε μικρότερους ρόλους σε 75 ταινίες. Χαρακτηριστικά του ταλέντου του ήταν οι αυτοσχεδιασμοί και οι γκριμάτσες του (ή μούτα του όπως λένε στο θέατρο).

Στον κινηματογράφο πρωτοεμφανίστηκε το 1929 στην ταινία του Αχιλλέα Μαδρά, «*Μαρία Πενταγιώτισσα*». Καθιερώθηκε όμως κινηματογραφικά το 1955, με την ταινία «*Λατέρνα, φτώχεια και φιλότιμο*» στην οποία ο Φίνος δεν τον ήθελε επειδή είχε παίξει σε πολλές ταινίες δεύτερης διαλογής και πίστευε ότι είχε πληγεί το προφίλ του, αλλά πρωταγωνίστησε μετά από μεγάλη επιμονή του Αλ. Σακελλάριου. (Από την ταινία αυτή είναι και το κομμάτι που ακούγεται σήμερα).

Ένα μεγάλο πάθος του ήταν τα στοιχήματα στον ιππόδρομο, κάτι που τον έφερνε συχνά σε τόσο δύσκολη οικονομική κατάσταση, ώστε να αναγκάζεται να παίζει σε δευτερεύοντες ρόλους.

όμως δεν ήταν πετυχημένες κι η εταιρία διέκοψε το συμβόλαιό του, μέχρι που το 1936 ο φίλος του Λέσλι Χάουαρντ έπεισε τον Τζακ Γουόρνερ να προσλάβει τον Μπόγκαρτ για τη μεταφορά του θεατρικού *Το Απολιθωμένο Δάσος*.

Η αναγνώριση του και η καθιέρωση του όμως ήρθε με τις ταινίες Το Γεράκι της Μάλτας και Καζαμπλάνκα.

Το Αμερικανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου τον έχει κατατάξει πρώτο στη λίστα με τους 25 μεγαλύτερους σταρ όλων των εποχών.

Quelle-URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1670#comment-0>